

[Hendriksen.]

Her er jeg uenig med det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, der jo netop fandt denne Fremgangsmaade demokratisk.

Saa var det ærede Medlem Hr. Rahbek ogsaa inde paa, at der ikke maatte finde frivillig Indbetaling Sted, det skulde være en tvungen Forsikring, og ingen maatte betale hele Præmien paa een Gang. Det er mig fuldkommen uforstaaeligt. Er det en Forsikring, og anerkender man Forsikringsprincippet — og det vil det ærede Medlem —, hvorfor skal man saa ikke have Lov til at betale hele Præmien paa een Gang? Ingen ved, om en Mand om 5, 10 eller 20 Aar eller længere frem i Tiden er i Stand til at betale den Præmie, der til den Tid falder paa ham. Jeg synes, man skal have Lov til at betale Præmien paa een Gang, men det er og bliver naturligvis kun en Enkelthed.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek sluttede med at sige, at Folkforsikring kom Idealet nærmest, og saa sagde han: Vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. Det var gode og mandige Ord, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Vil det ærede Medlem og vil Venstre Maalet? Det har jeg ikke faaet hel Klarhed paa. Vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og hvad selve Midlerne angaar, er jeg ganske sikker paa, at Enkeltheder skal vi nok tale os til Rette om. Det, der for mig er det afgørende, er, om man vil selve Maalet, for i saa Fald bliver vi ganske sikkert ogsaa enige om Midlerne. Det afgørende er Princippet: Vil man ind paa en Folkforsikring? Vil man bryde med Forsørgelsesprincippet, eller vil man det ikke? Det er herpaa, jeg meget gerne vil have et klart Svar fra Partiet Venstres Side.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg vil gerne begynder dér, hvor den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Hendriksen) sluttede, idet det jo er Betragtninger, han ogsaa var inde paa forleden Dag i sin Replik til mig, da den ærede Ordfører beklagede sig over, at han ikke havde faaet Oplysning om min Stilling. Han spurgte mig saa indtrængende, som *han* nu kan spørge: Hvad vil den højtærede Minister? Hvad vil han? Vil han noget positivt? Er han Tilhænger af Folkforsikringstanken? Det ærede Medlem lagde en Inderlighed i sin Stemme, som virkelig gør, at jeg maa svare ham derpaa, og jeg kan gøre det saa let, ved blot at henvise ham til en Udtalelse, han selv fremsatte, og som findes refereret paa den følgende Spalte i Rigsdagstidende; Spørgs-

maalet staar paa Spalte 4727, og Svaret har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne selv givet paa Spalte 4728, paa den følgende Spalte. Man skal altsaa blot flytte Blikket en lille Centimeter tværs over Spaltdelingen, saa har det ærede Medlem Svaret; han har selv kunnet give det.

Jeg skal ikke her indlade mig paa en Gentagelse af min Kritik af det Tidspunkt, man har valgt til dette Lovforslags Fremsættelse og heller ikke af Enkeltheder i Lovforslaget. Hvis den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har været i Tvivl om mit Standpunkt, hvad jeg nu altsaa er glad over, han faktisk ikke er, men har han været i Tvivl derom, kan han ikke være det nu, da han har haft Lejlighed til at se Tingets Tidende og gennemlæse mine Udtalelser, der findes Sp. 4723 ff.

Jeg har dér taget fuldstændig positiv Stilling til Folkforsikringstanken, jeg har udtrykt min Erkendelse af dennes folkeopdragende Betydning, jeg har erkendt dens Betydning til Styrkelse af Selvhjælpvillien og til Genrejsning af denne Villie, hvor den maatte være i Forfald, og det er vist desværre ikke helt faa Steder i vort Folk, at det er Tilfældet.

Jeg har endvidere sagt, at hvis vi stod overfor en Nyskabelse af Alderdomsforsorgen her i Landet, vilde jeg ikke være i Tvivl om, at Forsikringen burde have en overordentlig fremtrædende Plads i Ordningen. Nu har vi imidlertid Aldersrenteordningen; Midlerne dertil er tilvejebragt ved indirekte Beskatning, og selv om man ikke skal være hindret i at ændre den hidtil gældende Lovgivning ensidigt med Hensyn til Ydelserne uden derfor at røre ved de Skattelove, der oprindeligt blev knyttet dertil, og som man for Resten har rørt ved mange Gange, forhøjet mange Gange, uden at der skete tilsvarende Ændringer i de Ydelser, de gamle har faaet, selv om man ikke længere kan tale om en saadan Sammenkædning dér, at der ikke er Bevægelsesfrihed til Stede, mener jeg dog, at deri maa ligge, at videre end til en Supplering og en delvis Erstatning for Aldersrenten kan vi gennem Forsikringstankens Virkeliggørelse her i Landet ikke komme.

Paa Alderdomsunderstøttelses- og Aldersrenteordningen har der været drevet, man kan sige lige fra dens Tilblivelsesdag, en ganske ublufærdig Agitation her i Landet, en Agitation, som kun er gaet ud paa at kræve mere, og hver Gang Kravet var opfyldt, saa stille nye Krav. De Summer, som ydes, har i manges Øren og